

Vijfde Tooneel.

RAS (*in rok, heel mooi gemaakt, haastig op uit tuin*).

Hé? Wel ja, kinderen; ha ha, daar heb je ze nu (*lacht zwaar en roept aan de deur*) Corry, kom eens hier, kijk eens.

JOHAN.

Vader, ik verzoek u...

RAS.

Ja, ja, smoesjes, smoesjes, ha, ha!

Zesde Tooneel.

CORRY (*in schitterend baltoilet op, even later gevolgd door Absburg*).

Wat is er te doen?

RAS.

Dat moet je eens raden... Die twee... Zoo'n olijkert! Wel Jo, kom aan.

CORRY.

Mogen we je feliciteeren, Johan?

JOHAN (*die steeds getracht heeft den ouden heer te bedaren*).

Ja, maar stipt in 't geheim. U verrast ons, Vader, en nu kunnen wij er niet om jokken. Mijnheer en Mevrouw van der Eem zullen zich niet verzetten tegen onze plannen en wij hopen dat ook u (*hij neemt Lena bij de hand*).

RAS (*druk*).

Ben je gek, jongen, geen voorstellingen. Zoo juffrouw van der Eem, ben je daar eindelijk? Nu, plezier je te zien. Veel geluk, veel geluk, kinderen. Jo, mijn jongen (*drukt hem de handen*) en jij, lief poppetje (*geeft haar een zoen*) ik zal maar zoo vrij zijn. Nu jelui moet 't weten; 't is geen kleinigheidje, geen pleziertochtje, zoo in 't huwelijksbootje. Maar als 't wat meeloopt, wind en weer, zie je, en dan zoo'n lief kopje. Nu, jongen, ik maak je mijn compliment (*snuut geweldig zijn neus*).

VAN ABSBURG.

Als mijnheer Ras met mij op schildwacht had gestaan, dan had jelui 't wel gehoord. Maar ik alleen met mijn klusje.

LENA.

Och! (*gelach*).

CORRY (*reikt Lena de hand*).

Ik feliciteer je wel.

LENA.

Dank je Corry (*zachtjes*). Wil je me een zoen geven (*kust haar*).

CORRY (*geeft ook haar een zoen*).

Lieve Lena. Ik hoop dat jelui vreeselijk gelukkig zult zijn

RAS (*meesmuilend, zacht tot Absburg*).

Ja, ja, een mensch wordt er toch altijd een beetje zenuwachtig van.

VAN ABSBURG.

Natuurlijk, mijnheer Ras.

JOHAN.

Vader en Corry, belooft u ons dus 't stipt geheim te zullen houden?

RAS.

Wees maar niet bang, zwijgen als 't graf (*op Corry wijzend*). En zij is ook niet dom.

CORRY.

Ik belooft 't je, Johan (*zij spreekt op achtergrond met Lena, Ras voegt zich bij hen*).

LENA (*aan het raam*).

't Staat prachtig, hé Jo?

JOHAN (*gaat tot haar*).

RAS.

Mooi effect, ja, maar je moet straks zien als 't donker is. 't is een idee van Corry, aardig idee (*lachend zacht*) maar duur.

CORRY (*zacht*).

Toch niet te duur voor uw zoon, nietwaar?

RAS.

Neen, neen, zoo bedoel ik 't niet.

JOHAN (*tot Lena*).

Zij gaan met Absburg den tuin in.

Zevende Tooneel.

CORRY.

Wat zegt u van die verrassing?

RAS.

Nu een verrassing is 't niet bepaald. Zie je, zij moeten 't weten, 't zijn geen kinderen. Maar trouw zijn ze, dat moet ik zeggen. Wel allemachies, als je elkaar in geen jaar ziet? Maar dat mag ik wel in een man, als je A. zegt, dan moet je ook B. zeggen. Jo zei me verleden jaar dat hij haar tot vrouw wou hebben et la voilà. dat is flink, zie je, dat is mannenwerk. Zoo lap jij 't hem niet, kleintje.

CORRY.

Daarvoor ben ik dan ook geen man.

RAS (*hij mist 't portret van zijn vrouw*).

Hé, waar is moeder?

CORRY.

U begrijpt toch wel, dat er hier nog een spiegel moest zijn.

RAS.

Waarom? In de rooksalon? Zoo ijdel zijn wij heeren niet, dat wij ons altijd moeten spiegelen.

CORRY (*lachje*).

Neen, de heeren kijken nooit in een spiegel. In dien anderen spiegel kan je 's avonds niet goed zien. En de heeren moeten toch ook eens kijken of hun das goed zit (*lachje*) of hun lintje. Apropos van lintje. Roze zei me, dat ik u kon